

Impact Factor 6.261

ISSN- 2348-7143

INTERNATIONAL RESEARCH FELLOW ASSOCIATION'S

RESEARCH JOURNEY

UGC Approved Multidiciplinary international E-research journal

PEER REFREED & INDEXED JOURNAL

November-2018 **Special Issue – LXXIII**

Chief Editor
Dr. Dhanraj T. Dhangar
Assist. Prof. (Marathi)
MGV'S Arts & Commerce college,
Yeola, Dist. Nashik (M.s.) India

Prof. Tejesh Beldar, Nashikroad (English)
Dr. Gajanan Wankhede, Kinwat (Hindi)
Mr. Bharati Sonawane - Nile, Bhusawal (Marathi)
Dr. Rajay Pawar, Goa (Konkani)
Dr. Munaf Shaikh, Jalgaon (Urdu)

91	उर्दू माध्यमांश्वी विद्यार्थ्यांना मराठी भाषेविषयी देवाच्या अडचणी व उपाय	वासीर विरासे	462
92	भौतिक इतिहास	डॉ. संतोष वताचप बोडके	465
93	आदिवासी कोकणा भाषेचा एक शोध	डा. जयश्री रामदास बाबुल (शेरे)	472
94	सावरकरांचा राष्ट्रवार	डा. संतोष सेनार	477
95	बाबुराव बाबुजांच्या कवितेतील विविध कापीया	डॉ.देविदास बोडेवाड	489
96	अभ्यासाभाऊ साठे यांच्या काव्यवरी लेखनातून अभिलेख होवारा खीविषयक दृष्टीकोन	डॉ.दादागान मुंडरे	495
97	प्रशासकीय सुधारणा आणि तंत्र	डा.हनुमंत हेळवे	500
98	शौचालय व सामाजिक परिवर्तन	डा.आर. बी.काळे	504
99	नविद विन्मुह्यातील शेतीवर आधारित उद्योगधंदे : एक भौगोलिक अभ्यास	डॉ.यु.एस.कातबटे	508
100	आपत्ती व्यवस्थापन व प्रसार माध्यमे	डॉ. बाबासाहेब मुंडे	512
101	रचित कवितेतील आई	डा.विलास पवित	516
102	राजकारण व महिलांचे संघर्षाकरण - एक अभ्यास	विनोद डोले	520
103	जगत व संरक्षण : इफला (IFLA) चे योगदान	श्री.नारायण फड	524
104	बाबोभास-होरपळून निघणाऱ्या कुचिकेद्विज जीवनाची करुण गाथा	डॉ.बाबुजाबा चारंसे	529
105	बखरकारांनी रेखाटलेली संभाली राजांची अनेविहासिक प्रतिमा	डॉ.डी.एस.विराजवार	533
106	अमळनेर येथील प्रताप हायस्कूल मधील शिक्षक व विद्यार्थी यांचा भारतीय स्वतंत्र संघोत्पत्तीतील संघर्षाचा इतिहास-एक अभ्यास	डा.किशोर पाटील	537
107	१९९० नंतरच्या प्रसिद्ध लेखनांच्या पत्रीचे आलोचने	डॉ.एस.पी.पैकेकरी	540
108	संत कवयित्रिचे बाबुमीन मार्ग	डॉ. सदानिब चरकटे	544
109	वाचनसंस्कृती - दिशा आणि दशा	डॉ. प्रतापराम बाबकवार	548
110	वृद्धांच्या समस्या - एक समाजशास्त्रीय चिंतन	डा. प्रवीण पाटील	554
111	मुस्लीम सत्वशोधक तणावाची काढनाल (१९९९ ते आजपर्यंत)	डा. बीनंद चव्हाण	558
112	संत साहित्यमूल्यांचे सनकालीन महत्त्व	डा. डॉ. धनराज ल. चानोरकर	561
113	कांतिसाधक डॉ. बाबासाहेब अवेडकर : कव्ही निरीक्षण	डॉ. सुरेश शोभाभाडे	567
114	नव्यशेखर अमाल जीवन आणि स्थित्यंतरे	- डॉ. किशोर सोनवणे व दिनाभास पाठक	573
115	निसर्गाचे लीळाचरित्र तिदिवारी सलिव प्रतिभा- माथडी चिंतनचाली	डा. सचिन पाटील	578
116	परिवर्तनाच्या लक्ष्यांना गढिमान आणि सभलत व्यवहार विदेशी चिंतन।	डॉ.राजेश्वर पुडुकाळे	581
117	नामिक विन्मुह्यातील वैयक्तिक सत्याग्रह चळवळ	डॉ. संतोष वताचप बोडके	588
118	महाराष्ट्रातील वाचकवादी चिंतन प्रकल्पाचा इतिहास : एक अभ्यास	डा. प्रवीण चव्हाण	594
119	डॉ. बाबासाहेब सायबकर आणि भारतीय संविधान	डॉ. महादेव मुंडे	598
120	शोधक चरणाच्या नव्या अवस्थेचा शोध येवारी अरुण काळे यांची नविता : 'संत आनेने लोक'	डॉ. शशिकांत पाटील	602
121	प्रसारमाध्यमांचे बदलते स्वरूप आणि जगमानस	डा. राजाराम सोडगे	607
122	मानसिक तणावात नाटीमुळ प्राणायामाचा परिणाम	कुमान महाजन	612
123	सामाजिक पर्यावरण : कव्ही निरीक्षण	डा.अंबादास पुले	616

शौचालय व सामाजिक परिवर्तन

प्रा. आर.वी. काळे.

समाजशास्त्र विभाग

र.म.अहिल महाविद्यालय, गेवराई.

प्रस्तावना :

निरोगी आरोग्य सद्द देशाची निर्मिती करत असते. देशाच्या व मानवी विकासासाठी स्वच्छता हा घटक अत्यंत महत्वाचा आहे. लहान बालकापासून वयोवृद्धांपर्यंत स्वच्छतेचे विशेष महत्व आहे. मानवी शरीराला रोगमुक्त राहण्यासाठी, पर्यावरण संतुलनासाठी स्वच्छता असणे आवश्यक आहे. कोणत्याही देशाच्या विकासासाठी स्वच्छतेचे योगदान महत्त्वपूर्ण असते. गरिबी, बेकारी, निरक्षरता इ. समस्यांचा प्रत्यक्ष व अप्रत्यक्ष अस्वच्छता घटक जबाबदार आहे. भारतातील लोक जिथे वास्तव्य करतात तिथे अस्वच्छता खूप मोठ्या प्रमाणात आहे असे म्हटले तरी चुकीचे ठरणार नाही. WHO च्या मते कोणत्याही देशाच्या विकासासाठी स्वच्छतेचे मापदंड महत्त्वपूर्ण आहे. जगातील सर्वच देशांमध्ये स्वच्छतेबाबत पाऊले उचलली जात आहेत. जागतिक स्तरावर स्वच्छतेचा प्रश्न चर्चेचा विषय बनला आहे.

उद्देश :-

1. भारतातील स्वच्छताविषयक कार्यक्रम जाणून घेणे ?
2. भारतातील शौचालयाविषयी स्थिती अभ्यासणे ?
3. शौचालयाच्या वापरामुळे सामाजिक परिवर्तनाचे स्वरूप अभ्यासणे ?

RESEARCH JOURNEY

तथ्य संकलन:-

प्रस्तुत शोधनिबंधासाठी दुय्यम तथ्य संकलन पध्दतीचा उपयोग करण्यात आला आहे. त्यामध्ये संदर्भ ग्रंथ, मासिके, इंटरनेट इ. साधनांचा वापर करण्यात आला.

भारतामध्ये अनेक समाजसुधारकांनी स्वच्छतेविषयी चळवळी घालविल्या आहेत. मुख्यत्वेकरून महात्मा गांधी, डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर, संत गाडगेबाबा, सूर्यकांत त्रिपाठी, डॉ. बिदेश्वर पाठक यांचे उल्लेखनीय कार्य आहे. या सर्व समाजसुधारकांनी स्वच्छता व आरोग्य सुधारणा, शौचालय व स्नानगृहाची सफाई इ. साठी जनजागृतीची मोहिम राबविली. महात्मा गांधीजींनी स्वच्छता व अस्पृश्यता निवारण्यासाठी कार्य केले. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांनी स्वच्छ रूपडे, घराची स्वच्छता, स्वच्छताविषयक कार्य केले. ग्रामीण भागातील सफाई, शौचालय सुविधांचा प्रयोग तसेच सार्वजनिक स्वच्छतेसाठी संत गाडगेबाबा यांनी जनजागृती केली व बिदेश्वर पाठक यांनी कनिष्ठ जातीतील लोकांना धाण वाढुन गेण्याच्या कार्याला विरोध केला. तसेच शौचालय बनविण्यासाठी प्रेरणा दिली. भारतात भारत सरकार आणि राज्य सरकार यांनी देशात व राज्यात स्वच्छतेसंदर्भात वेगवेगळे अभियान सुरु केलेले आहे त्यामध्ये निर्मल भारत अभियान, सुपूर्ण स्वच्छता अभियान, स्वच्छ भारत अभियान, स्वच्छ भारत अभियान, इ. अभियानाद्वारे वैयक्तिक व सार्वजनिक स्वच्छता संबंधी जागृती व शौचालय संबंधी जागृती व शौचालय बांधुन त्याचा वापर करण्यासाठी प्रचार-प्रसार केला आणि सुरु आहे. त्याचे चांगले परिणाम समाजामध्ये दिसत आहेत.

भारतात दर दिवशी ६०० मिलीयन लिटर मुत्र व १३५ मिलीयन किलोग्राम विषय दुर्गंधीच्या स्वरूपात निर्माण होते. त्यामुळे शौचालय वा उपयोग किती महत्त्वाचा आहे हे यावरून लक्षात येते. प्राचीन नगरराज्यात स्वच्छता सुविधांची उपलब्धता आणि सार्वजनिक आरोग्याबाबत काही निष्कर्ष नोंदविले आहे. डॉ.सईफुल्ला खान यांच्या मते मोहेंजोदडो येथे सांडपाण्यासाठी विटांनी बांधलेली बंदिस्त व उघडी गटारे आणि सार्वजनिक संज्ञात सापडली आहे. यामुळे असे लक्षात येते की प्राचीन काळी सुध्दा स्वच्छतेबाबत विशेषतः शौचाच्या क्रियेसंबंधी लोकां जागृत होते हे आपल्याला मोहेंजोदडो व हडप्पा या संस्कृतीत पहावयास मिळाले. सदस्थितीत मात्र आजही २०११ च्या जनगणनेनुसार भारतात सुमारे ६८.८४ टक्के लोक ग्रामीण राहत आहेत. या ग्रामीण समुदायातील लोकांना प्राचीन काळापासून उघडयावर शौचाविधी करण्याची सवय लागली आहे. ही उघडयावर शौचाविधी करण्याच्या सवयी आजही मोठ्या प्रमाणात चालू आहे. जगातील जवळपास सर्वच विकसीत देशांमध्ये विकासाच्या नापर्दकात स्वच्छता या घटकाला महत्त्वाचे स्थान आहे. "जगामध्ये २.५ करोड लोकांजवळ साफ-सफाई, स्वच्छतेच्या सुविधा उपलब्ध नाही, त्यातून एक तृतीयांश लोक हे भारतात राहतात यावरून असे लक्षात येते की भारतात स्वच्छतेकडे दुर्लक्ष करण्याचे प्रमाण जास्त आहे. भारतात जवळपास ६५ करोड लोकांकडे शौचालयाची सुविधा नाही." अस्वच्छतेच्या या समस्यांचे निवारण करण्यासाठी शासन व गैर शासकीय संस्था पुढे येऊन काम करावयास सुरवात केलेली आहे. याचा भाग म्हणून केंद्र सरकारने निर्मल भारत अभियान, स्वच्छ भारत अभियानाच्या माध्यमातून देशातील प्रत्येक व्यक्तीला स्वच्छता हा आपल्या जीवनाचा अविभाज्य भाग बनविण्यासाठी प्रेरित केले आहे. याच प्रेरणेतून भारतातील शौचालयाची संख्या वाढलेली आपल्याला लक्षात येता येऊ शकते.

ग्रामिण भागातील उपलब्ध-शौचालय सुविधा

(वर्ष २०००-०१ ते २०११-१२)

वर्ष	RESEARCH JOURNEY	प्रमाण टक्के
२०००-२००१		२९.९०
२००१-२००२		२२.३८
२००२-०३		२२.८६
२००३-०४		२७.३४
२००४-०५		३०.५६
२००५-०६		३२.०२
२००६-०७		३९.०३
२००७-०८		४८.०२
२००८-०९		५६.०३
२००९-१०		६३.७८
२०१०-११		७१.२८
२०११-२०१२		७१.२८

संदर्भ Annual Report २०११-१२ DDws 90 (p-49)

स्वच्छ भारत अभियानाच्या माध्यमातून २०१२-१३यावर्षी एकुण वैयक्तीक शौचालयाची संख्या ४५५९१६२ इतकी होती ती वाढून २०१५-१६ पर्यंत ९७७३४३७ इतकी झाली आहे. भारतातील काही राज्यांमध्ये उघडयावर जाण्याच्या सवयी पूर्णपणे बंद झाल्या त्या राज्यांना Open Defecation Free असे घोषित केले आहे. त्यामध्ये सिक्कीम, हिमाचलप्रदेश, केरळ, उत्तराखंड, हरियाणा, गुजरात,

चंदिगढ,आणि दिव-दमन या राज्यांचा समावेश आहे. याचा अर्थ असा की लोकांमध्ये स्वच्छतेविषयी जागरूकता निर्माण होऊन स्वच्छतेविषयक अभियानाला चांगल्या प्रकारे प्रतिसाद देत आहे. वेगवेगळ्या समस्यांचे समाधान सोडविण्यासाठी शौचालयाकडे पाहिल्या जाऊ शकते, स्वच्छतेचा प्रत्यक्ष संबंध शौचालयाशी आहे. शौचालय नसल्यास मलमुत्र विसर्जनासाठी अनेक अडचणी निर्माण होतात, त्यातून सामाजिक समस्या निर्माण होतात. त्या निर्माण होऊ नये यासाठी शौचालयाचे फायदे लक्षात घेणे गरजेचे आहे. त्यामुळे सामाजिक परिवर्तन होण्यास मदत होते.

शौचालयाचे फायदे : शारीरिक गरज

प्रत्येक व्यक्तीच्या जशी मुख, तहान, झोप आवश्यक गरज आहे. तशीच मलमुत्र विसर्जनाची सुध्दा आहे. ज्यापध्दतीने मुक,तहान,झोप इ. टाळता येत नाही तसेच मलमुत्र विसर्जन करणे टाळू शकत नाही जर आपण तसे केल्यास अस्वस्थता निर्माण होते त्यामुळे कोणत्याही कार्यात आपले लक्ष केंद्रित होत नाही. त्यामुळे आपली कार्यक्षमता कमी होत जाते त्यासाठी शौचालय असणे व त्याचा वापर करणे ही शारीरिक गरज आहे.

कौटुंबिक प्रतिष्ठा :

सामाजिक प्रत्येक व्यक्तीला प्रतिष्ठा हवी असते प्रतिष्ठा प्राप्त करण्यासाठी व्यक्ती हा प्रयत्नशील असतो. कुटुंबात शौचालय असणे सद्यस्थितीत प्रतिष्ठेचे मानले जाते घरातील सर्वांसाठी विशेषतःमहिलांच्या सुरक्षिततेसाठी शौचालय महत्त्वपूर्ण आहे. त्यामुळे कुटुंबातील विवाहप्रसंगी कुटुंबामध्ये शौचालय असणे अनिवार्य मानल्या जात आहे. कुटुंबात येणारे पाहुणे आणि कुटुंबातील सृष्ट्यासाठी शौचालय असल्यास सामाजिक प्रतिष्ठा समाजात वाढत चालली आहे.

आर्थिक फायदा :

घरामध्ये शौचालय असल्यास आर्थिक फायदा होतो. विशेषकरून कुटुंबातील आजारी सदस्याला शौचालयामुळे कोणतीही समस्या निर्माण होत नाही .शौचालय नसल्यास शौचास वेळेवर न गेल्यास पोटाचे आजार उद्भवून आजार बरे करण्यासाठी आर्थिक परिस्थिती डबघाईस येते. त्यामुळे शौचालय बनविण्यासाठी लागणाऱ्या खर्चापेक्षा जास्त खर्च आरोग्यावर आपण करत असतो. तसेच शौचालयामुळे आजूबाजूला दुर्गंधी पसरत नसल्यामुळे आजाराचे प्रमाण कमी होऊन आजारावर होणारा खर्च हा बचत होत जातो. त्यामुळे वैयक्तिक आर्थिक स्थिती सुधारते, त्याचबरोबर देशाच्या दरडोई उत्पादनातसुध्दा वाढ होत जाते." (युनिसेफ २०१२) शौचालयाचा वापर न केल्यास याचा एकत्रित परिणाम म्हणजे ६.४ टक्के वार्षिक घट भारताच्या सकल देशांतर्गत उत्पादनावर होतो." यावरून असे दिसून येते की शौचालयाचा वापर केल्यास उत्पादनाचे प्रमाण वाढण्यास मदत होते.

आजाराचे प्रश्न कमी होतात :

शौचालयाच्या वापरामुळे निरोगी आरोग्य निर्माण होते ,पोटाचे आजार, पोटाची सफाई, इ.आजार निर्माण न होण्यास शौचालय फायदेशीर ठरते. अस्वच्छतेमुळे होणारे मलेरिया, कॉलरा, डेंगू सारखे आजार पुन्हा-पुन्हा उद्भवत नाहीत. व्यक्तीच्या शौचालयाविषयी जनजागृतीमुळे आरोग्यात सुधारणा होत आहे.

स्वच्छतेच्या सवयी :

शौचालय तयार करून त्याचा उपयोग केल्यामुळे सर्वांना स्वच्छतेच्या चांगल्या सवयीचा भाग बनत चालला आहे. घर बनविण्यापासून शौचालय सुविधेचा विचार केला जातो. शौचालय बांधण्याबरोबर हात धुण्याच्या सवयी, शौचालय साधनाची सफाई व्यक्तीमध्ये या सर्व सवयी निर्माण झाल्या आहे. देवालय जसे निर्मळ ठेवतो तशीच भावना शौचालयासंबंधीत ठेवली जात आहे.

लाज व संकोच याचा त्याग :

शौचाची क्रिया वैयक्तिक असली तरी योग्य ठिकाणी शौचालयात शौचास बसण्याची लाज व संकोच वाटत नाही. शौचालयाचा उपयोग करणे ही एक सहज क्रिया बनली आहे. गावठोट जे व्यक्ती उघड्यावर शौचास जातात विशेषतः महिलांना त्यावेळेत लाज व संकोच वाटतो तसेच पुरुषांची भिती, साप विंचु अडचणीच्या ठिकाणी बावण्याची शक्यता असते प्रसंगी अवेळी शौचास जाणे अशा वेळेत शौचालयाचा उपयोग करणे हिताचे ठरते त्यामुळे लाज व संकोच व्यक्तीच्या मनात राहत नाही.

पर्यावरण स्वच्छतेस पुरक :

शौचविधी प्रत्येक व्यक्तीची सहज प्रक्रिया आहे. उघड्यावर मलमूत्र विसर्जनामुळे पर्यावरणाचा न्हास होत असतो. उघड्यावर शौचास नैल्यामुळे आजार होण्याबरोबर पर्यावरणीय समस्या निर्माण होण्यास मदत होते विशेषतः ग्रामीण भागात

शौचास उघड्यावर जाण्याच्या प्रक्रियेमुळे पर्यावरणाला धोका निर्माण होत चालला आहे. भुमि प्रदुषण, जलप्रदुषण, वायु प्रदुषण होण्याचे प्रमाण यामुळे वाढत चालले आहे. शौचालय बांधण्याची जनजागृती होते असल्यामुळे उघड्यावर शौचास जाण्याचे प्रमाण कमी होत आहे. त्यामुळे पर्यावरण प्रदुषित होण्याचा धोका कमी होत आहे. त्यामुळे शौचालयाचा बापर पर्यावरणाचे रक्षण करण्यास मदत करते.

सारांश :

सामाजिक परिवर्तनांच्या दृष्टीने स्वच्छता व शौचालयाकडे लक्ष केंद्रित केल्यास सामाजिक, आर्थिक, पर्यावरणात्मक परिवर्तन घडवून येण्यास मदत होते. ही बाब सर्वापर्यंत पोहचविणे अत्यंत आवश्यक आहे. लहान बालक, महिला, वृद्ध या सर्वांच्या आरोग्याच्या दृष्टीने शौचालयाचा अंगीकार करणे आवश्यक आहे. त्यामुळे येणारी मावी पिढी सक्षम निर्माण होईल व त्यांना अस्वच्छतेतून निर्माण होणाऱ्या समस्यांना तोंड द्यावे लागणार नाही. शौचालयाचे महत्व पटवून देण्यासाठी सामाजिक संयोग व सहकार्य होणे आवश्यक आहे तेव्हाच स्वच्छतेतून सामाजिक परिवर्तन होऊ शकते. त्यासाठीच गावागावातून स्वच्छतेच्या व शौचालयाच्या सवयी लागणे आवश्यक आहे.

संदर्भ :

1. वाधेला, अनिल, स्वच्छता का समाजशास्त्र, कल्याण पब्लिकेशन, दिल्ली, २०१५
2. Sanitation, indiawatre portal, Org. mode dated-१०/०९/२०८
3. विल्लई के विजयन, पारेख रुपल, भारत मे स्वच्छता और सामाजिक विकास, योजना, जनवरी, २०१५
4. Shodhganga, Inplibnet ac.in dated १८/०९/२०१८
5. Swachhindia, Ndtv.com date १५/०९/२०१८
6. पियर्स, ग्रेगरी, संपूर्ण स्वच्छता मे बाघाएँ, योजना जनवरी २०१५